

Studerendes informationskompetence – om samarbejder mellem universitetsbibliotekarer og universitetsundervisere

Informationskompetence er blevet kaldt det 21. århundredes nøg-
lekompetence – og udviklingen af denne digitale kompetence er en
central opgave for uddannelsesinstitutionerne i det digitale sam-
fund (Holm m.fl. 2010). Undersøgelser peger dog på, at studerendes
informationskompetence ikke altid er tilstrækkelig i forhold til vi-
denssamfundets og fagenes krav (Henderson m.fl. 2017), og at samar-
bejder mellem universitetsundervisere og universitetsbibliotekarer
derfor kan løfte de studerendes kompetencer og praksis i forhold til
at finde og arbejde med relevant viden. Forskningen peger samtidig
også på, at formaliserede samarbejder mellem de to faggrupper ikke
altid prioriteres af universiteterne (Overgaard & Grundsøe 2014).

I denne artikel undersøger vi, hvordan samarbejder mellem uni-

ANNEGRET FRIEDRICHSEN
Forskningsbibliotekar, ph.d.
AU Library, Emdrup (Det Kongelige Bibliotek)
anfr@kb.dk

BENTE MEYER
Lektor
Institut for Kultur og Læring, Aalborg Universitet
bentem@hum.aau.dk

versitetsbibliotekarer og universitetsundervisere finder sted i praksis på større danske universiteter. Vi giver et indblik i, hvordan de to faggrupper kan samarbejde om at løfte opgaven med at gøre studerende mere informationskompetente. Spørgsmålet er, hvordan organisatoriske, pædagogiske og faglige rammer understøtter de studerendes digitale kompetencer, og hvad der i forlængelse af dette kan siges særligt om sprog og sprogfagenes rolle i udvikling af de studerendes informationskompetence.

Undersøgelsens teoretiske og metodiske grundlag

I vores arbejde med informationskompetence trækker vi på forskellige forståelser af begrebet, primært UNESCOs, som fremhæver den enkeltes evne til at “recognize their information needs, locate and evaluate the quality of information, store and retrieve information, make effective and ethical use of information, and apply information to create and communicate knowledge” (Catts 2008:7). Informationskompetence forstås altså her som en *literacy*, der anvendes og erhverves i fagligt forankrede, sociale og kontekstafhængige videnskonstruktionsprocesser (ACRL 2014; Caviglia & Dalsgaard 2020).

En sådan literacy-forståelse er væsentlig, ikke mindst for den pædagogiske praksis i sprogfagene. Vi vil derfor i forlængelse af vores analyse komme ind på, at et særligt fokus på bl.a. sproglig bevidsthed og metasproglige refleksioner kan bidrage til at styrke arbejdet med informationskompetencen.

Forskning viser, som nævnt ovenfor, at både universitetsbibliotekarer og universitetsundervisere kan bidrage til, at studerende kan arbejde kritisk med informationskompetence som en fagligt integreret kompetence, og at samarbejdet mellem de to faggrupper er kvalificerende for de studerendes digitale kompetencer (Bønløkke m.fl. 2015; Andreassen m.fl. 2007). Forskningen påpeger dog også, at faglige og organisatoriske skel påvirker samarbejdet, bl.a. fordi bibliotekarer og undervisere kan have forskellige forståelser af og tilgange til informationskompetence, men også fordi de i praksis ofte arbejder med det i parallelle i stedet for samkørte undervisningsforløb (Overgaard & Grundsøe 2014; Engerer & Thestrup 2009). Informationskompetence er således i mange år fra universiteternes side blevet forbundet med bibliotekarernes ydelser og undervisningstilbud, der generelt forstås som bibliotekskurser i informationssøgning (Andersen 2009). Selvom universitetsbibliotekerne i det seneste årti har gjort en stor indsats for at overvinde disse skel, spiller både definitioner, koordination og prioriteringer af informationskompe-

tence den dag i dag ind i samarbejdet med underviserne, eftersom bibliotekarerne både har en væsentlig rolle i at støtte og udvikle studerendes informationskompetence og ofte stadig ikke naturligt er en del af den faglige undervisning.

I vores undersøgelse har vi via semistrukturerede interviews (Brinkmann & Tanggaard 2020) med otte bibliotekarer og to undervisere i sprogfag på to danske universiteter fået indsigt i informationskompetence som praksis og dermed i mulighederne for samarbejde som grundlag for fagligt integreret arbejde med informationskompetence. Disse data udgør udgangspunktet for de følgende analyser og diskussioner af vores problemstilling. I vores analyse har vi både lagt vægt på deltagerens beskrivelser af praksis, deres forståelser af informationskompetence og deres forslag til at understøtte samarbejde, med særligt fokus på sprogfaglige perspektiver. Her trækker vi løbende på ovennævnte forståelse af begrebet og vender afslutningsvis tilbage til sprogfagernes særlige bidrag til dette.

Samarbejdet mellem universitetsundervisere og universitetsbibliotekarer på universitet I

Universitet I er et mellemstort universitet med afdelinger flere steder i landet. Universitetet har et selvstændigt universitetsbibliotek, som understøtter alle campusser og lokale afdelinger knyttet til de specifikke lokaliteter.

Universitetsbibliotekarernes rolle

Biblioteket har mange aktiviteter og opgaver, herunder undervisning og vejledning af studerende, forskere og undervisere. En vigtig opgave er at understøtte studerendes informationskompetence i form af fx søgestrategier og vidensopbygning i forbindelse med opgaveskrivning. Biblioteket bruger mange ressourcer på at udvikle og fastholde disse aktiviteter, men er også udfordret af, at informationskompetence, ikke mindst på samfundsvidenskab og humaniora, ikke er en formaliseret del af curriculum og de faglige forløb. Universitetsbibliotekarerne har dermed på den ene side en central opgave i at tilbyde og udvikle relevante kurser i søge- og informationskompetence, men er på den anden side ikke nødvendigvis naturligt en del af de studerendes undervisning. På humaniora og samfundsfag, herunder sprogfag, er der ifølge informanterne både et stort behov for udvikling af informationskompetencer, som støtter de studerendes selvstændige og problembaserede tilgang til viden, og en løbende,

ikke formaliseret organisering af samarbejdet mellem biblioteket og underviserne.

Selvom manglen på formaliserede og fagligt integrerede samarbejder mellem bibliotekarer og universitetsundervisere giver udfordringer i forhold til integrationen af informationskompetence i de studerendes faglige arbejde, er der også mange veletablerede initiativer og kursusmodeller, der er genkommende og velafprøvede. Både på bachelor- og overbygningsuddannelserne er der udviklet kurser og introduktionsforløb, hvor studerende møder bibliotekarer. På BA-uddannelserne udbydes der fx forløb på såvel første som sjette semester, hvor kurserne bl.a. indeholder en introduktion til biblioteket, herunder til søgemuligheder og databaser, samt opfølgning i forbindelse med de studerendes bachelorprojekt. Her er der altså fokus på progression i de studerendes arbejde med søgestrategier og vidensopbygning i det faglige arbejde. Disse kurser har karakter af standardpakker, der dog ifølge bibliotekarerne løbende tilpasses underviseres og studerendes behov og bredes ud over flere semestre. Erfaringen er, at de studerende har meget forskellige udgangspunkter og kompetencer i forhold til at finde og anvende viden, hvorfor mere standardiserede forløb ikke altid er tilstrækkelige. Ud over undervisningspakkerne tilbyder biblioteket derfor en række skræddersyede forløb, både for de studerende alene eller i grupper. Nogle universitetsundervisere er også meget aktive i at involvere bibliotekarerne i tilpassede faglige forløb. Skræddersyede forløb har bl.a. fokus på projekt- og specialeopgaver og dermed på de studerendes konkrete behov og udfordringer i forhold til det faglige. Et eksempel på dette er en workshop i at lave et *literature review*, som er en væsentlig faglig aktivitet og genre, som de studerende skal kunne mestre på flere niveauer i uddannelserne, og ikke mindst på specialniveau.

Bibliotekarerne fortæller, at når underviseren er aktivt deltagende og dermed eksempelvis er til stede under forberedelse og udførelse af den undervisning, som bibliotekarerne tilbyder, så er de studerende også mere engagerede og forstår vigtigheden af informationskompetence som en faglig, akademisk kompetence. Underviseren er altså med til at legitimere og værdisætte universitetsbibliotekarernes undervisning i informationskompetence og at konkretisere og (videre)udvikle det som en faglig kompetence. Selvom der internt på biblioteket er et stort fokus på udvikling af de studerendes informationskompetence, og der gennem årene er etableret forskellige former for samarbejder mellem studierne og bibliotekarerne, så er bibliotekets deltagelse i undervisnings- og vejledningsaktiviteter

altså dybt afhængige af en løbende kontakt til og tilpasning af kursusudbud til studierne. Dette indebærer bl.a., at bibliotekarerne på universitet I i mange tilfælde skal (op)finde måder at deltage i den faglige undervisning på, hvor de fx skal være bevidste om rammesætninger på studierne såsom skemalægning, kontaktpersoner og semesterorganiseringer. Adgangen til studierne går således ikke nødvendigvis via undervisere, der automatisk fungerer som samarbejdspartnere, men via fx semesterkoordinatorer, studiesekretærer og modulundervisere, der kan fungere som gatekeepere for, hvornår og hvordan bibliotekarerne får adgang til den faglige undervisning. Ifølge bibliotekarerne spiller det derudover en rolle, om biblioteket er fysisk placeret i nærheden af studierne og de studerende. Det er altså væsentligt at være fysisk synlig for studierne for at blive en del af undervisernes og de studerendes aktiviteter. Bibliotekarernes tilstedeværelse på studierne er altså både en praktisk, planlægningsmæssig og faglig-pædagogisk problemstilling, der bør prioriteres fra universitetets side.

Universitetsundervisernes rolle

Selvom informationskompetencen således i nogen grad på universitet I forbindes med en særlig biblioteksfaglig kompetence og praksis, som løber parallelt med den faglige undervisning, er dette dog ikke ensbetydende med, at universitetsunderviserne ikke er opmærksomme på informationskompetence som et aspekt af den faglige undervisning. Dette er eksempelvis tydeligt i universitetsbibliotekarernes fortællinger om de undervisere, de arbejder tæt sammen med, og som er meget opmærksomme på og engagerede i at inddrage bibliotekarerne i de faglige undervisningsforløb. Ifølge en af bibliotekarerne er disse undervisere især yngre forskere, der lige har færdiggjort deres ph.d. og er optaget af at opbygge og udvikle en bestemt uddannelse eller et fagligt modul. Dermed er et mere formaliseret samarbejde mellem universitetsbibliotekarere og -undervisere måske i nogen grad afhængig af et særligt fagligt eller karrieremæssigt fokus på informationskompetence fra undervisernes side.

Et andet aspekt af undervisernes deltagelse i samarbejder med biblioteket er faglig relevans. Her påpeger den interviewede universitetsunderviser, at informationskompetence og undervisernes samarbejde med bibliotekarere er en væsentlig akademisk-faglig aktivitet og et centralt aspekt af sprogfagenes kritiske faglighed og arbejdet med vidensudvikling. Informationskompetence bliver i den forbindelse et redskab til fx at stille spørgsmål ved kulturelle og politiske forforståelser og selvfølgeligheder i fagene. Endelig er det, ifølge

pågældende universitetsunderviser, en væsentlig pointe i forhold til særligt sprogfagene, at deres aktuelle situation på universiteterne præger mulighederne for udvikling af nye tiltag. På universitet I er der fx for få måneder siden blevet lukket sproguddannelser og afskediget undervisere, hvilket betyder, at der mangler overskud – og personale – til at etablere fagligt integrerede samarbejder med biblioteket. Underviserne skal altså afsætte ekstra ressourcer til møder, faglig integration og opfølgning på bibliotekets deltagelse, hvis arbejdet med informationskompetence skal forankres fagligt.

Samarbejdet mellem universitetsundervisere og universitetsbibliotekarer på universitet II

Universitet II er et stort landsdækkende universitet med afdelinger mange steder i landet. Til universitetet hører et universitetsbibliotek under et stort nationalt bibliotek, som har været igennem en række fusioner. Nationalbibliotekets universitetsbiblioteker yder service til i alt fire universiteter med fakulteter og institutter. Universitetsbibliotekerne er placeret flere steder i landet med hver sin forskerservice og undervisning og vejledning af studerende osv., men også med tværgående strategier og netværksgrupper, der løbende arbejder med fx videreudvikling inden for Research Support og undervisning af de studerende m.m.

Hvad angår holdundervisning på det institutbibliotek, hvor vores interviews blev foretaget, så er der i mange år blevet arbejdet på, at biblioteksundervisningen på holdene inden for de enkelte fag bliver en del af curriculum, og der er også mere overordnet blevet etableret aftaler.

Universitetsbibliotekarernes rolle

Holdundervisningen på de enkelte studieretninger afholdes på flere afdelinger af samme institutbibliotek af en gruppe bibliotekarer og/eller fagbibliotekarer, der er specialiserede i undervisning, og aftales generelt med universitetslæreren. De adspurgte universitetsbibliotekarer underviser primært inden for de humanistiske/samfundsvidenskabelige (og sundhedsfaglige) områder. På det institutbibliotek, vi har data fra, er det klassiske forløb som følger: Undervisningen tilrettelægges således, at der er en progression fra første introduktion i første semester på holdene og frem til tredje semester. Der er igennem årene blevet etableret en overordnet aftale om, at holdundervisningen i første semester indeholder informationssøgning bredt set kombineret med akademisk praksis og referenceværktøjet

osv. Fra tredje semester lægger undervisningen i højere grad vægt på det faglige, idet søgningerne altid afprøves med udgangspunkt i en konkret problemformulering, dvs. der sker ligesom på universitet I en gradvis forstærket integration i form af timing i relation til de studerendes konkrete opgaveforløb i fagene.

Holdundervisningen indeholder typisk følgende indhold, dog med forskellig vægtning: søgefaser, søgemetoder, herunder kædesøgning, citationssøgning, søgning med booleske operatører, databaser, der er relevante for det pågældende fag på holdet, samt i større og større udstrækning i genrer, kendetegn på videnskabelige artikler, primær- og sekundærkilder osv. Der henvises altid til universitetets fagsider med særlige databaser og andre faglige ressourcer, som typisk er udarbejdet af fagbibliotekarer/forskningsbibliotekarer – ud fra deres viden om fagmiljøerne og ofte i samråd med universitetslærere på afdelingerne. Fagsiderne indeholder fagspecifikke databaser, opslagsværker, onlineresourcer, forskningstidsskrifter, referenceværktøjer, digitale ordbøger m.m. Biblioteket tilbyder ud over holdundervisning på universitetets master-, bachelor- og kandidatstudier, bibliotekskurser i referenceværktøjer m.m. samt supplerende opgavespecifik vejledning af studerende i litteratursøgning ved bibliotekarer/fagbibliotekarer.

Det bedste resultat og de mest tilfredsstillende kurser opnås ifølge universitetsbibliotekarerne, når indholdet og forventningerne på forhånd er afstemt med universitetsunderviseren. Det opleves, som også fremhævet i vores analyse af data fra universitet I, som et klart plus, når universitetslæreren også er til stede under forløbet på holdet. I disse tilfælde kan der ofte opstå en synergi, hvor man supplerer hinanden med hensyn til det biblioteksfaglige og det fagfaglige. Universitetsbibliotekarerne oplever generelt, at de studerendes kendskab til søgemetoder stiger støt, og at det kan begrundes med, at informationskompetence i stigende grad er kommet i fokus på studierne og i de krav, der knyttes til opgaverne fra universitetets side. Det kan eksempelvis være krav om dokumentation for søgningsforløbet af forskellig karakter. Det gælder især kandidatuddannelsen inden for sundhedsfaget, men også i stigende grad nogle af de humanistiske studieretninger. I sundhedsfagene er review-opgaven så indlejret, at de studerende for at kunne bestå skal have deltaget i bibliotekets holdundervisning. Disse krav og denne opmærksomhed fra universitetslærernes side på vigtige værktøjer og færdigheder/kompetencer er ifølge vores respondenter sivet hele vejen igennem uddannelsesforløbet: fra ph.d.-seminarerne over specialeworkshops til de studerendes opgaveskrivningsforløb. Det kan fortolkes som, at

både universitetets og den enkelte universitetsunderviseres synlige engagement også indeholder en vigtig signalfunktion for de studerende – gennem synliggørelse i undervisningsplanen, opgavekrav og tilstedeværelse også under bibliotekets undervisning. Da der ifølge denne universitetsbibliotekar med lang undervisningserfaring er tale om en nedsivning oppefra i systemet og ned igennem lagene, slår de studerendes respekt for og fremmøde til undervisningen allermost igennem, når informationskompetencen officielt bliver betonet enten i form af opgavetyper og/eller ved universitetslærernes tilstedeværelse. Ligesom på universitet I betones dette aspekt, og også her lader det til især (men ikke kun) at være de yngre forskere og undervisere, der har særlig opmærksomhed på biblioteksundervisningens faglige relevans.

Universitetsunderviserens rolle

Det er dog erfaringsmæssigt langt fra alle undervisere, der overværer biblioteksundervisningen. Universitet II var som universitet I ramt af en aktuell lukning af en sproguddannelse. Underviserne på dette institut henvender sig som regel til biblioteket og har ofte over tid etableret et fast samarbejde med universitetsbibliotekarerne, som kommer ud for at undervise på holdene i de forskellige fag. En underviser fortæller, at vedkommende både plejer at forberede forløbet, overvære og deltage, når universitetsbibliotekaren kommer for at undervise, og efterfølgende også altid har evalueret biblioteksundervisningen på sine hold. I den forbindelse har vedkommende også selv opdaget nye ressourcer og fået informationsfaglige tips hver gang. Universitetsunderviseren påpeger også vigtigheden af, at biblioteksundervisningen tilpasses både uddannelsesniveau, fx master- eller kandidatuddannelse, og studieniveau. Særligt fremhæves, at en høj grad af konkret brugbarhed er nødvendig i sidste del af studiet, dvs. at de faglige aspekter ikke kun bør blive præsenteret – som fx fagsider – i tilknytning til en ellers mere generel undervisning i databaser, søgemetoder, men at faglighed skal spille en endnu større rolle i forbindelse med undervisning i bloksøgning osv. Universitetsunderviseren fremhæver også, at et øget samarbejde mellem universitetsbiblioteket og universiteternes skrivecentre kunne være en fordel, eksempelvis i forløb, hvor man bliver endnu mere konkret i forhold til de enkelte studerendes aktuelle opgaveskrivning.

Dette kunne tyde på, at nogle af de træk, der kendetegner undervisningen på kandidatstudierne og på fælles arrangerede temadage med udgangspunkt i de studerendes opgaver og workshops for spe-

cialestuderende, hvor også faglige bibliotekarer og Skrivecenteret deltager, hvor det er muligt, ville være gavnligt.

Sprog i spil – en særlig gevinst for sprogfagene?

En universitetsbibliotekar fra universitet II giver som svar på spørgsmålet, om han har bemærket en forskel, når han underviser studerende i sprog, at sproglig bevidstgørelse altid ligger i bibliotekets undervisning i systematisk litteratursøgning. Intentionen er altid at prøve på “ at lave en øvelsesorienteret undervisning, der rækker ind i fagets terminologi [...]” (citater fra interview) – altså en undervisning, hvor de studerende opfordres til at aktivere terminologien fra de fag, de læser, og de ord og udtryk og termer, de møder i artiklerne samt i deres faglige undervisning. I den forstand kommer sproget altid i spil. En bibliotekar tilføjer om begrebernes historiske dimension, at også her er det bibliotekarens rolle at udvikle de studerendes kritiske bevidsthed om begrebernes forandring og udvikling over tid. Dette er i overensstemmelse med udtalelser fra underviseren på universitet I, som også understreger biblioteksundervisningens betydning for en kritisk faglig bevidsthed.

Vi kan her tilføje, at sprogligt arbejde og arbejdet med søgeord passer godt sammen: Arbejdet med fremmedsprogede søgeord og ordkombinationer kan blive til et arbejde med sproglig bevidsthed i forhold til et sprogfag, idet fremmedsproget kommer i spil, og ens eget sprog kan blive sat på spil, ved at man forsøger at aktivere terminologien.

I denne sammenhæng vil vi trække på Claire Kramschs “tanker om fremmedsprogets fremmedgørelsespotentialer – altså det fænomen, at selve fremmedheden i det nye sprog kan fostre metasproglig refleksion” (Kramsch 2002, her efter Andersen 2020: 11). Hvordan kan et sådant fremmedsprogets fremmedgørelsespotentialer udfoldes? Andersen skriver i forlængelse af Kramsch, at dette kræver, at man forholder sig bevidst til sprog, og at Kramsch nævner: “[...] a) opmærksomhed på ortografi, skrift, leksis, b) sproglig kreativitet og c) metasproglig viden” (ibid.: 178 ff.).

Overført på denne artikels fokus er det en vigtig pointe, at der til universitetsbibliotekarernes undervisning altid hører en fase, hvor man udkrystalliserer en problemformulering i et søgeskema eller en søgematrix til en bloksøgning med søgeord og deres indbyrdes forhold og prioriteringer. Et sådant forarbejde til selve litteratursøgningen i udvalgte, relevante databaser indebærer altid et arbejde

med begrebsafklaringer i relation til faget. Og i samspil hermed også en afsøgning af såvel synonymer som over- og underbegreber – både for det enkelte søgeord i den enkelte blok og de indbyrdes meningsmæssige relationer mellem ordene i de enkelte blokke. Det implicerer med andre ord en gennemtænkning af problemformuleringen, som ofte fører ikke blot til en præcisering af problemformuleringen – men også en skærpelse af tankegangen i en problemformulering. Foregår denne proces på et fremmedsprog og med ord på et fremmedsprog, stimulerer det klart den sproglige opmærksomhed, samtidig med at den fremelsker en metasproglig viden og – igennem aktivering af ord- og indholdskombinationer – ligeledes stimulerer en sproglig kreativitet, i hvert fald potentielt.

I bedste fald kan der dermed opstå en vekselvirkning mellem frugtbarheden i den metasproglige refleksion i fremmedsprogslæringen og i noget, man kunne kalde en ‘meta-søgesproglig’ refleksion, der gavner gennemtænkningen af den studerendes problemformulering.

Resultater og perspektiver

Opsummerende viser vores undersøgelse, at der fra bibliotekarernes side gøres et stort arbejde for at udvikle og forankre praksisser omkring informationskompetence på studierne. Også universitetsunderviserne er opmærksomme på vigtigheden af de studerendes informationskompetence. Her peger vores interviews dog på, at der kan være forskellige opfattelser af, hvordan bibliotekarerne kan bidrage til det faglige arbejde med vidensudvikling på studierne. Nogle undervisere synes således primært at forbinde bibliotekernes tilbud med bibliotekskurser i informationssøgning, andre med mere fagligt integrerede forløb. Her skal det også nævnes, at vores data er præget af, at vi har haft lettere adgang til bibliotekarernes erfaringer med undervisning i informationskompetence end underviserne, og at der dermed bør laves yderligere undersøgelser af underviserne perspektiver på dette. Helt overordnet viser undersøgelsen dog, at der stadig mangler mere formaliserede organisatoriske rammer og ressourcer, der kan understøtte samarbejdet mellem de to faggrupper. Udvikling af informationssøgning som fagligt forankrede, sociale og kontekstafhængige videnskonstruktionsprocesser kan dermed kvalificeres, hvis der skabes rammer for:

1. At universitetslæreren/-underviseren samarbejder med universitetsbibliotekaren/-erne om forløb i informationskompetence og er til stede under biblioteksundervisningen.
2. At søgemetoder og eksempler på søgninger efter introduktionsniveauet altid er knyttet op på problemformuleringer.
3. At biblioteksundervisningen via krav til fx reviews og faglige læringsmål er indlejret i faget, herunder eventuelt indskrives i studieordningerne.
4. At holdundervisningens indhold er aftalt i direkte kontakt mellem universitetsbibliotekaren og universitetsunderviseren og ikke kun fx mellem mellemedere eller med studiesekretærer, da der kan opstå misforståelser ved manglende afstemning inden forløbet.

I forhold til særlige konsekvenser for universiteternes sprogundervisning er der også erfaringer at uddrage fra vores undersøgelse. Ud over de organisatoriske og ressourcemæssige rammer, der nævnes ovenfor i vores analyse af samarbejdet på de to universiteter I og II, og som især har præget sprogfagene i de seneste år med fx lukninger af fagmiljøer, peger vores undersøgelse på, at der er specifikke sprogperspektiver i arbejdet med informationskompetence som en fagligt forankret praksis.

Det gælder både, hvad angår selve sprogfagene og i forhold til den fagligt skræddersyede sprogundervisning i fagene, der foregår på universiteterne. I omkring et årti har den sprogpoltiske udvikling på danske universiteter betydet, at man – fx på KU med den sprostrategiske satsning fra 2013 og frem og på RUC med Sprogprofilerne – er gået fra “en hel eller delvis nedgradering af sprogene som selvstændige sprog- og litteraturfag, til en opgradering af sprogfærdigheder på tværs af mange andre fag – ‘flere sprog på alle fag’” (Holmen & Risager 2018: 166).

Også universitetsstuderende på alle de fag, hvor der undervises i sprog i forhold til deres faglige behov, vil her kunne få mulighed for at arbejde kritisk og (meta)reflekteret med fagligt relevant international, fremmedsproglig og historisk terminologi.

Sprogarbejde og kompetent informationsarbejde kan dermed skabe en gensidigt befrugtende proces, hvor det sproglige arbejde med litteratursøgning kan skærpe opmærksomheden på problemformuleringens aspekter i takt med den øgede sproglige refleksion og dermed forbedre søgningens resultat og kvalitet. På denne vis kan sprogfagene og fremmedsprog i fagene yde et vitalt bidrag til at løfte de studerendes informationskompetence.

Litteratur

- ACRL (2014). *Information literacy competency standards for higher education*. Association of College and Research Libraries (ACRL).
- Andersen, H. L. (2009). Introduktion: Informationskompetence – læring og metode I: Andersen, H. L. (red.), *Informationskompetence i udvikling*. Arbejdsrapporter fra Center for Undervisningsudvikling. Aarhus: Aarhus Universitet.
- Andersen, L. K. (2020). *Tværsproglighedens veje: Om sproglig bevidsthed, tværsproglighed og didaktisk forandringsarbejde i en folkeskolekontekst*. Ph.d.-afhandling. Aarhus: Aarhus Universitet, DPU.
- Andreasen, L. B., Jørgensen, L. & Lerche Nielsen, J. (2007). Udvikling af informationskompetence i problembaserede læreprocesser. I: Rosenstand, M., Harbo, K. & Birch Andreasen, L. (red.), *Fra information til læring: Bibliotek og uddannelse i videnssamfundet* (s. 75-89). DEFF
- Brinkmann, S. & Tanggaard, L. (2020). Interviewet: samtalen som forskningsmetode. I: Brinkmann, S. & Tanggaard, L. (red.), *Kvalitative metoder. En grundbog*. København: Hans Reitzels Forlag.
- Bønløkke, M., Kobow, E. & Kristensen, A. K. (2015). Informationskompetence, en opgave for bibliotek og uddannelse i fællesskab. *Dansk Universitetspædagogisk Tidsskrift*, 10(19), 72-84.
- Catts, R. & Lau, J. (red.) (2008). *Towards Information Literacy Indicators*. Framework Paper. Paris: UNESCO.
- Caviglia, F. & Dalsgaard, C. (2020). *Introduktion til digitale kompetenceområder*. Center for Undervisningsudvikling og Digitale Medier. Aarhus: Aarhus Universitet.
- Engerer, V. & Thestrup, J. B. (2009). Informationskompetence på biblioteket, på universitetet og imellem. I: Andersen, H. L. (red.), *Informationskompetence i udvikling*. Arbejdsrapporter fra Center for Undervisningsudvikling. Aarhus: Aarhus Universitet.
- Friedrichsen, A. (2009). Sprogpædagogik på Danmarks Pædagogiske Bibliotek – status og nye initiativer. *Sprogforum. Tidsskrift for sprog- og kulturpædagogik*, 15(45), 8-15.
- Henderson, M., Selwyn, N. & Aston, R. (2017). What works and why? Student perceptions of 'useful' digital technology in university teaching and learning. *Studies in Higher Education*, 42(8), 1567-1579.
- Holm, C., Schreiber, T., Tønnesen, P. H. & Friedrichsen, A. (2010). *Informationskompetence i gymnasiet – et debatoplæg*. Aarhus: DPU, Aarhus Universitet.
- Holmen, A. & Risager, K. (2018). Det flersprogede danske universitet. I: Christensen, T. K. (red.), *Dansk til det 21. århundrede – sprog og samfund* (s. 153-170). København: U Press.
- Overgaard, C. & Grundsøe, M. B. (2014). Fokus på informationskompetence i et tværfagligt læringsmiljø – et empirisk studie af læringseffekter og studenterperspektiver. *Dansk Universitetspædagogisk Tidsskrift*, 9(16), 124-143.